

har gjort sin Nytte alene ved at være nævnt, og at det ikke skal være nødvendigt at gjen tage den. Jeg har derfor kun taget Ordet for at henlede Opmærksomheden paa Sagen. Søvrigt slutter jeg mig nærmest til det Anske, som blev fremfat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (E. J. Larsen), at vi snart maatte faae Loven af 10de April 1874 til Revision her i Folkethinget.

Ordføreren (Holstein-Bedreborg): Jeg vil selvfølgelig ikke komme ind paa den lange Forhandling, som har været ført imellem adskillige ærede Medlemmer om Profstitutionsspørgsmaalet, det ligger ganske sikkert ikke for, thi det naae vi dog ikke at løse gennem en Forhandling af Finantsloven, og navnlig under en 2den Behandling, det er aldeles illusorisk. Det, der skal naaes her, og det, som skal have nogen praktisk Betydning, er at faae den gjældende Lovgivning ordentlig overholdt og ikke Andet. Hvad der ligger udenfor det, er Ting, som kunne være meget nyttige og fortræffelige, men som jeg ikke vil udtale mig om, og som jeg tror, det vil være bedre ikke at tage op her, jo mere man tager det op, desto mere fjerner man Opmærksomheden fra det praktiske Spørgsmaal og kommer til saadanne Konklusioner, som vi hørte fra nogle Sider, at det er lige meget med Reglementerne, det er lige meget, om man holder dem eller ikke; thi det, der er Noget i Veien med, er Moralens, og naar man ikke kan reformere den, saa vil man ikke kunne reformere nogen Ting. Vi maa tage Lovgivningen, som den er, og det, der bør sættes igennem, er, at den bestaaende Lovgivning bliver overholdt paa dette Omraade. Paa det Spørgsmaal, jeg tillod mig at rette til den ærede Minister om, hvad han havde gjort i denne Sag i Anledning af de Klager, der ere fremkomne om Misbrug paa dette Omraade og Slaphed og Uorden fra Politiets Side, har den ærede Minister gennemgaaende svaret, at han aldeles Intet har gjort, absolut Intet. Det gjælder saa vel i Spørgsmaalet om Drifkes Udskænkning som om alle de andre Spørgsmaal, Spørgsmaalet om Skoddernes Lutning og om Gadernes Befærdelse. I intet af disse Spørgsmaal har den ærede Minister foretaget sig Noget som helst. Den ærede Minister har tilføiet, at han naturligvis havde adspurgt Politiet og ladet sin Stilling være afhængig af Politiets Erklæring. Den ærede Minister kan i mange Tilfælde være afhængig af Politiets Erklæring, men hvor der er Spørgsmaal, om Politiet har handlet slapt, er det ikke nok at spørge Politiet:

Hvorledes have I handlet? Det kommer kun an paa at tvinge Politiet til at gjøre sin Pligt, og det har Ministeren ikke gjort. Jeg synes ogsaa, det er mærkeligt, at den ærede Minister har kunnet lade sig bevæge ved de Undskyldninger, som ere fremkomne fra Politiets Side, at det er vanskeligt at opdage, om der finder Drifkeri Sted i disse Lokaler, og at det er meget vanskeligt at overholde Forbudet; det kan jeg ikke forstaa. Naar det er saa let at opdage, som det fremgaar af Westergaards Piece, at han paa een Aften kan konstatere, at det finder Sted i hele Rækker af disse Huse, saa skulde det være mærkeligt, om Politiet ikke skulde kunne opdage det, naar det er saa let at holde Kontrol med Bestemmelserne om Udskænkningen efter Kl. 12, som det faktisk er, idet det som Regel ikke finder Sted her i Byen. Skulde det saa ikke være let her i dette Tilfælde, hvor Politiet er i Besiddelse af en ganske anden Myndighed end ellers, da det er i Stand til at forbyde vedkommende Personer at bo i Huset, og da det har fuldstændig Hals- og Haandsret over dem? En Trusel vil være fuldkommen tilstrækkelig til at forhindre dette Uvæsen, men Politiet har Intet gjort, det har vist en utrolig Slaphed paa disse Omraader, og den har Justitsministeren set igennem Jingle med. Han har i Anledning af Klagerne indskrænket sig til at affordre Politiet en Erklæring, har taget imod dets Undskyldning og har saa ladet alt gaa sin Gang. Det samme gjælder med Hensyn til Gadernes Befærdelse af den Slags Personer. Der er indgivet Andragender til Ministeren, og paa disse Andragender have vedkommende Andragere slet intet Svar faaet af Ministeriet. Disse Andragender ere bleve liggende aarevis, og det ender med, at vedkommende Andragere, Borgere her i Byen, underhaanden faae at vide, at der ikke bliver gjort Noget ved Sagen, og i Dag har Ministeren gjentaget, at der ikke kan gjøres Noget, før vi have faaet aabnet en anden Gade til Passage. Denne Gade er imidlertid aabnet, og det er allerede længere Tid siden, idet det meddeles mig, at den Gade, der omtales — det er Istedgade — har været gennembrudt allerede i flere Maanedes, og at Passagen for Fodgængere finder Sted over Skjoldbanens forrige Grund. Ikke desto mindre er Forholdet ganske det Samme, som før Passagen var aabnet. Man faar det Indtryk, at der fra Politiets Side ikke blot er vist Slaphed og Uegtydighed, men at man ligesom protegerer den Slags Fruentimmer i deres Næring. Man faar det Indtryk, at Ministeren aldeles ingen Interesse har havt